

MINES DE CARBÓ A SUBIRATS

A les acaballes del segle XVIII un vilafranquí, **Carlos de Casanoves**, va descobrir un jaciment de lignit de bona qualitat al peu del **castell de Subirats**. Entre **Torreramona** i els **Casots**. Es calculaven unes reserves de 3 milions i mig de tones. No hi ha constància de quan es va explotar aquesta mina.

Segons **Isidre Mata del Racó**, uns francesos, el 1805, abans de la guerra del francès, van començar a extreure carbó a terres de **Can Figueres**, però van aturar la producció perquè feia molta olor de sofre.

Entre 1871 i 1875 s'atorgaren 19 concessions d'explotació de carbó i una de ferro a la zones de **Torreramona, Can Figueres i Can Rigol**. Reproduïm alguns noms de les explotacions: *Nueva Alsacia, Nueva Lorena, La Constancia, La Isolina, María, Pepito, Isidoro, La Gitana, Amadeo...* **Nueva Alsacia**, per exemple, constava de 2 galeries i un pou. El mineral formava capes separades de 0'50 a 1'20 metres. Cap a 1881 es van tancar totes.

El carbó de **Subirats** era el més competitiu de l'època per la proximitat a **Barcelona** i facilitat de transport amb el tren.

El 1894 es tornen a demanar concessions. El 1896 s'obre de nou **Nueva Alsacia**. Fins 1902 trobem 25 noves concessions. El seus noms: *Angelina, Estrella, Luis, María, San Antonio, Santa Lucía, Santa Ana, Santa Winifreda... etc.* A finals de 1901 es considera que l'explotació a **Subirats** ja no es rentable.

Més tard, el 1917 i el 1941, van tenir lloc els darrers intents de treure carbó al nostre municipi, sense cap resultat positiu. El 1948 es van fer dos sondeigs, al barranc del **Salt del Llop** i a un quilòmetre al nord de **Torreramona**, determinant que en una àrea de 6,5 quilòmetres quadrats es podrien extreure unes 3 tones i mitja. El projecte no va tirar endavant.